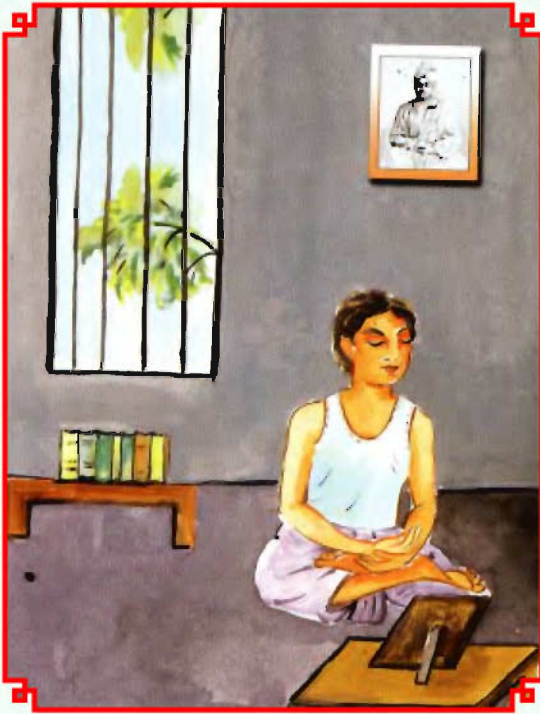

ಬರುವ ಒಂದು ಘಟನೆಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ:

“ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಬೇಲೂರುಮಠದಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾಗ, ಬ್ರಿಟಾನಿಯಾ ವಿಶ್ವಕೋಶದ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರ ಶಿಷ್ಯರಾದ ಶರತ್ ಚಂದ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು, ಈ ವಿಶ್ವಕೋಶದ ಎಲ್ಲ ಸಂಪುಟಗಳನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಂದು ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಮುಗಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ ಎಂದು ಬೆರಗಾಗಿ ಹೇಳಿದರು. ಅದಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಮೀಜಿ, ‘ಏನೆಂದುಕೊಂಡೆ. ನಾನಾಗಲೇ ಹತ್ತು ಸಂಪುಟಗಳನ್ನು ಓದಿಮುಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ನೀನು ಯಾವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆಯಾದರೂ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳು’ ಎಂದರು. ಶಿಷ್ಯ ಒಂದಾದ ಮೇಲೊಂದರಂತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳುತ್ತ ಹೋದರು. ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹಲವಾರು ಕಡೆ, ವಿಶ್ವಕೋಶದ ಪುಟಪುಟಗಳನ್ನೇ ಉದಾಹರಿಸಿದರು. ಶರತ್ ಚಂದ್ರ ಚಕ್ರವರ್ತಿಗಳು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಈ ಅದ್ಭುತಶಕ್ತಿಯ ರಹಸ್ಯವೇನೆಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು. ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ನೂರಕ್ಕೆ ನೂರು ಭಾಗ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಹರಿಸಿ, ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಶಕ್ತಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಇದೆಯೆಂದು ಸ್ವಾಮೀಜಿ ಉತ್ತರಿಸಿದರು. ಅವರಿಗೆ ಈ ಅಪೂರ್ವ ಶಕ್ತಿ ಬಂದುದು ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ.”

ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, “ನೀನು ಯಾವ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೀಯೋ, ಅದರಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೊಡು.” ಎಂದು. ಅದರಂತೆಯೇ ನೀನು ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಗಮನ ಆಟದ ಮೇಲೆ ಇರಬೇಕು. ನೀನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಮನಸ್ಸು ಓದುವುದರಲ್ಲಿ ಇರಬೇಕು.

ವಾಸುದೇವ ಕೇಳಿದ, “ ಸರ್, ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಪರಿಶುದ್ಧ ಗೊಳಿಸಲು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಮಾಡಬೇಕೇ?” ನಾರಾಯಣ

ಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿದರು, “ಹೌದು, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಸ್ನಾನವಾದ ಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೇವರ ಕೊಠಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ದೇವರಿಗೆ ಕೈಮುಗಿದು, ಧ್ಯಾನ ಮತ್ತು ಮನನಗಳನ್ನು ಮಾಡಬೇಕು. ನಂತರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಮೊದಲು ಮಾನಸಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ದೈಹಿಕ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ, ಅರಿವನ್ನೂ, ಪರಿಶುದ್ಧತೆಯನ್ನೂ ದಯಪಾಲಿಸುವಂತೆ ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ, ಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಗಳಿಂದ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದರೆ ಭಗವಂತನು ಖಂಡಿತ ವಾಗಲೂ ಅನುಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾನೆ.”

“ಒಂದು ಹಿತ್ತಾಳೆ ಪಾತ್ರೆ ಇದ್ದರೆ, ಅದನ್ನು ದಿನವೂ ಉಜ್ಜಿ ಉಜ್ಜಿ ತೊಳೆದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ಅದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲವೇ? ಅದೇ ರೀತಿ, ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಧ್ಯಾನ-ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದಾಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸು ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗಿ ಇರುತ್ತದೆ.”

“ಸರ್, ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಬಂದಾಗ ಏನು ಮಾಡಬೇಕು?” ಎಂದು ಪ್ರಕಾಶ ಕೇಳಿದ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾರಾಯಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಹೀಗೆ ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು: “ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹೆದರಬಾರದು. ಮನಸ್ಸಿನ ಸ್ವಭಾವವೇ ಹಾಗೆ. ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪರಿಶುದ್ಧವಾಗುವ ತನಕ, ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಬರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತವೆ. ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ, ‘ನೀನು ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋದಹಾಗೆಲ್ಲ, ಪಶ್ಚಿಮ ದಿಕ್ಕು ನಿನ್ನ ಬೆನ್ನ ಹಿಂದೆಯೇ ದೂರದೂರವಾಗುವುದು. ಹಾಗೆಯೇ ನಾವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಂತನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದಹಾಗೆಲ್ಲ, ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳು ಕಡಮೆಯಾಗುತ್ತ ಹೋಗುವವು.’”

“ದ್ವೇಷ, ಅಸೂಯೆ, ಬೇರೆಯವರ ಬಗ್ಗೆ ಸಂಶಯ ಮುಂತಾದ ಕೆಟ್ಟ ಆಲೋಚನೆಗಳು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಾಧಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ, ದೇವರನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸು. ಅಥವಾ ಬುದ್ಧ, ಬಸವಣ್ಣನವರು, ಶ್ರೀರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರು, ಸ್ವಾಮಿ ವಿವೇಕಾನಂದರು, ಶ್ರೀರಮಣಮಹರ್ಷಿಗಳು ಮುಂತಾದ ಮಹಾತ್ಮರ ಚಿತ್ರವನ್ನು ಕೆಲಕಾಲ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡು. ಇದು ನಿನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶಾಂತಗೊಳಿಸಿ, ನಿಯಂತ್ರಣಕ್ಕೆ ತರುತ್ತದೆ.

“ಮನಸ್ಸನ್ನು ಶುದ್ಧವಾಗಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದರಿಂದ, ಏಕಾಗ್ರತೆ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಅದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ಏನಾದರೂ ಅದರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನ ಇದೆಯೇ?” ಎಂದು ಮಾಧವ ಕೇಳಿದ.

“ಹೌದು. ನಿಮಗೆ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯಾದ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಚಾರಿತ್ರ್ಯಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನೀವು ಎಲ್ಲ ರೀತಿಯ ಪ್ರಯೋಜನಗಳನ್ನೂ ಮೀರಿನಿಲ್ಲಬಹುದು, ಸರಿಯಾದ ನಿರ್ಧಾರಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬಹುದು; ವಿಫಲತೆಗಳಿಂದ ಕುಗ್ಗದೆ ಇರಬಹುದು; ಯಾವಾಗಲೂ ಸಂತೋಷವಾಗಿ ಇರಬಹುದು.”

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಗಂಟೆಯಾಯಿತು. ನಾರಾಯಣಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳು ಮಕ್ಕಳಿಗೆಲ್ಲ ಶುಭಕೋರಿ, ಕುಲಕರ್ಣಿ ಮಾಸ್ತರರ ಜೊತೆ ಹೊರಬಂದರು. ಮಕ್ಕಳೂ ಕೇಕೆ ಹಾಕುತ್ತ ಹೊರನಡೆದರು. ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸುಗಳು ಬೆಳಗಿದ್ದವು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಬೆಳಕಿನಂತಹ ಉಪದೇಶ ದೊರೆತಿತ್ತು.

(ಆಧಾರ: *The Guiding Light*, Pub: Ramakrishna Mission, Belur Math)

ಹಿಡುವುದು ಹೇಗೆ?

ಏಕೆ ಓದಬೇಕು?

ಅಕ್ಷರಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ ಎಲ್ಲರೂ ಏನನ್ನಾದರೂ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಕೆಲವರು ಸಮಯ ಕಳೆಯಲು ಓದುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು ಕುತೂಹಲವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಓದುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು ಮಾಹಿತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಓದುತ್ತಾರೆ; ಕೆಲವರು ಗಾಢ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಓದುತ್ತಾರೆ; ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಓದುತ್ತಾರೆ.

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕಡೆಯ ಎರಡು ಉದ್ದೇಶಗಳಿಗಾಗಿ ಓದುತ್ತಾರೆ. ಅಂದರೆ, **ಗಾಢ ಅರಿವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ** ಅಥವಾ **ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ**. ಕೆಲವರು ಓದಿದ್ದನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಪಾಸು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕರಗತಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ.

ಶಿಕ್ಷಣದ ಒಂದು ಪ್ರಮುಖ ಉದ್ದೇಶವೆಂದರೆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಅಧ್ಯಯನದ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರೀತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಮಾಡುವುದು. ಓದುವ ಕಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಯದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ, ಏನನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾರನು. ಓದುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ತನ್ನ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸಮಯವನ್ನು ವ್ಯರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ.

ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ, ಅಧ್ಯಯನ ಅಥವಾ ಓದು ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲ ಬಗೆಯ ಜ್ಞಾನ ಮತ್ತು ಅನ್ವೇಷಣೆಗಳನ್ನು ಒಳಗೊಂಡಿದೆ. ಚೆನ್ನಾಗಿ ಓದಲು ನಮಗೆ ಅತ್ಯವಶ್ಯಕವಾದುದು “ಏಕಾಗ್ರತೆ.” ನಾವು ಓದುವ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ನಮಗೆ ‘ಆಸಕ್ತಿ’ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಏಕಾಗ್ರತೆಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಹಾಗಾದರೆ ಓದಿನಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಉಪಾಯಗಳಿವೆ:

1. ಬಾಲ್ಯದಿಂದಲೂ ನಿಮಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೇ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನೀವು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುವ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಾದರೆ, ನೀವು ಓದಬೇಕಾದ ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡಿ.
2. ನಿಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನಕ್ಕೆ ಉಪಯೋಗವಾಗುವ ವ್ಯಕ್ತಿಕೋನದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣ. ಜನರು ಅನೇಕ ರೋಗಗಳಿಂದ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಿಗೆ ಆರೈಕೆಯ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ, ಇದನ್ನು ಮಾಡಲು ಆಸಕ್ತಿ ಇದ್ದರೆ ಮಾತ್ರವೇ ನೀವು ವೈದ್ಯಕೀಯ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಅಂತಹ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಲ್ಲಿ, ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ ನಾವು ಅದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.
3. ಯಾವುದೇ ವಿಷಯವನ್ನು ‘ಕಷ್ಟ’ ಎಂದು ಓದದೆ ಇರಬೇಡಿ. ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದರೆ, ಕ್ರಮೇಣ ಅದು ಸುಲಭವಾಗುತ್ತ ಹೋಗುತ್ತದೆ.
4. ನಿಮ್ಮ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನದ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಿ. ನೀವು ಓದುತ್ತಿರುವಾಗ, ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವ ಜ್ಞಾನದೇಗುಲವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸುತ್ತಿರುವುದಾಗಿ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಅಥವಾ ಜ್ಞಾನದ ಬೆಳಕು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ನೀವು ಅದರಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.

ಮಾನಸಿಕ ಕಲ್ಪನೆಯು ನಿಮ್ಮ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವವನ್ನು ರೂಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತದೆ. ನೀವು ಕಲಿಯಲು ಇಚ್ಛಿಸುವ ವಿಷಯಗಳ ಚಿತ್ರಣವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮೂಡಿಸಿಕೊಂಡು, “ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹಾಕಬಹುದಾದ ಎಲ್ಲ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೂ ನಾನು ಉತ್ತರಿಸಬಲ್ಲೆ” ಎಂದು ಉತ್ಕಟವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ. ಈ ಬಗೆಯ ಆತ್ಮವಿಶ್ವಾಸವು ನಿಮ್ಮ ಮಾನಸಿಕ ಯಂತ್ರವನ್ನು ಸಜ್ಜುಗೊಳಿಸಲು ಅತ್ಯಂತ ಅವಶ್ಯವಾದುದು.

ಪುಸ್ತಕಗಳು ಜ್ಞಾನದ ಆಕರಗಳು. ಆದರೆ, ನಾವು ಸರಿಯಾದ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡದಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಆಳವಾಗಿ ಮುಳುಗದಿದ್ದರೆ, ಅವುಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ಸರಿಯಾದ ಮನೋಭಾವದಿಂದ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡುವುದು, ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿರುವ ವಿಷಯದಷ್ಟೇ ಪ್ರಮುಖವಾದುದು. ವಿಜ್ಞಾನದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವ ವಿಧಾನವೇ ಬೇರೆ; ಸಮಾಜಶಾಸ್ತ್ರ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಮತ್ತು ತತ್ತ್ವಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುವ ವಿಧಾನವೇ ಬೇರೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಓದುವ ವಿಧಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯದಿರುವ ಮೂರ್ಖ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಯಾವ ರೀತಿ ಗೊತ್ತೆ? ಕೋತಿಯ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಇರುವ ಮಾಣಿಕ್ಯದಂತೆ. ಅಂದರೆ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಮೌಲ್ಯವನ್ನು ಆ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಯು ಅರಿತಿರುವುದೇ ಇಲ್ಲ.

ಓದಲು ಬರುತ್ತದೆ ಎಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ಓದಬಾರದು. ಅವುಗಳಿಂದ ದೂರವಿರಬೇಕು. ಅವುಗಳು ಹೆಂಡವಿದ್ದಂತೆ. ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಕೆಡೆಸಿಬಿಡುತ್ತವೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇಂತಹ ಪುಸ್ತಕಗಳಿಗೆ ದಾಸರಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥವರು ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಬಾರದು. ನಮ್ಮ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕಗಳು, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳ ಜೊತೆಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಚಿಂತನೆಯನ್ನು ಪ್ರಚೋದಿಸುವ ಮಹಾಪುರುಷರ ಜೀವನಚರಿತ್ರೆಗಳನ್ನೂ, ಧಾರ್ಮಿಕ ಹಾಗೂ ನೈತಿಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಓದಬೇಕು. ಆಗ ಮಾತ್ರ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಸ್ಕಾರವಾಗುತ್ತದೆ.

(ಮುಂದಿನ ಶಿಂಗಣ: ಹೇಗೆ ಓದಬೇಕು?)